Porto opłacono ryczałtem

Ч. 11 (446). Неділя, дня 11. марта 1928. Рік X.

Адреса Редакції і Адміністрації „УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС“ ПЕРЕМИШЛЬ, Побереже ч. 1.

Конто П. К. О. в Варшаві Nr. 142.80 Передплата в краю виносить 10 зол. річно, 5·50 зол. піврічно, 3 зол. чвертьрічно. В Чехії квартально 18 ч. к. Передплату в Чехословаччини складати на конто Адм. „Укр. Голосу“ в Zivnostenska Banka v Praze). Для Франції 60 фр. річно для Америки 2½ дол. річно.

Ціна примірника 25 с.

Редактор приймає щодня від год 1½—2½.

Рукописів Редакція не звертає, неоплачених писем не приймається.

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

політично-економічний орґан.

ТАРИФА ОГОЛОШЕНЬ: за текстом за 1 вірш міліметровий одношпальтовий (сторона має 6 шпальт анонсових) 0·24 зол., для дрібних промисловців укр. інстит. 0·16 зол. Дрібні оголошення по 0·15 зол. за слово, найменше дрібне оголошенне 1 зол., для шукаючих праці подані безпосередно до Адміністрації по 0·10 зол. за слово. Оголошення в тексті 150% дорожші, на першій стороні 300% дорожші. Рахунки платні і заскаржальні в Перемишлі, а замовляючий анонс вже тим самим без застережень годиться на це.

18 Всі свідомі та карні Українці і Українки віддадуть свій голос на листу Українського Національного Обєднання, означену числом 18. **18**

ВИДЕРЖІТЬ НА ПОСТЕРУНКУ!

Минулої неділі головна виборча боротьба велася за сойм. Цеї неділі т. є. дня 11. березня відбудуться вибори до сенату. Також в цих виборах повинні всі Українці явитись в виборчих льокалях і віддати свій голос на листу Укр. Нац. Дем. Обєднання ч. 18. Припильнуймо сенатських виборів з такою самою ревностю, з якою ішли ми до соймових виборів минулої неділі.

Участь в сенатських виборах беруть чоловіки і жінки, які в р. 1927 покінчили трийцятий рік життя. Впрочім голосованнє відбувається так само, як при виборах до сойму. Кожде воєвідство становить оден округ виборчий, так що Українці в львівськім, станиславівськім, тернопільськім і луцькім воєвідстві мають змогу вибрати поважне число сенаторів, але під умовою — що одним фронтом підуть до виборів і віддадуть свої голоси тільки на одну листу. Цеї одної листи дуже бояться польські політики, а оден з них ґр. Дідушицький на передодні соймових виборів заявив, що він боїться, щоб Українці в останній хвилі не злучилися!

Тому наші виборці повинні віддати голос тільки на листу Обєднання ч. 18.

І отсе тепер, коли старше і розважніще поколінне стане перед виборчою урною, щоб голосами своїми вибрати сенаторів і засвідчити перед світом свою волю, треба нам ще раз придивитись на всю працю передвиборчу нашої загально народньої орґанізації Обєднання. І з гордостю стверджуємо, що наша орґанізація сповнила своє завдання, як слід. Нема в краю села, ба навіть і присілка, де не піднесеноби клича єднання цілого укр. народу до боротьби за належні права. Тисячі віч і нарад, зборів і анкет в політичних питаннях, в справах орґанізації нашого селянства, врешті в справах виборів до громадських рад, до сойму і сенату і переведення шкільного плебісциту з одної і затяжна боротьба з киринею, продажностю і отаманщиною платних і збаламучених аґентів чужих і ворожих нам сил з другої сторони — ось ті шляки, якими йшла наша народня орґанізація, прямуючи до політичного вироблення і самостійного думання наших людий.

Укр. село мало змогу наслухатись в час передвиборчої хуртовини великого числа „щирих“ опікунів нашого селянства. Всі на словах обіцювали рай на землі і грушки на вербі, під одним лише услівям: за ціну голосів. Тим панам ходило о те, щоб або розбити наш оден табор киринею і брехнею, або невеликим коштом, а саме криком і демаґоґією добути собі тепле посольське крісло. Про дійсне і властиве післанництво посла в них і гадки не було. Щоби там у поль. соймі гідно боронити прав укр. народа їм і не снилось. Найважнійше то мандат, посольська пенсія і дієти.

Але з радістю треба піднести, що наше свідоме селянство зрозуміло тепер що не в словах сила, бо „корова, що богато реве, — мало дає молока“. Скрізь по вічах і зборах чути було здорову хлопську думку. Всі стояли при однім, що лише єдність цілого народу дасть нам успіх в виборах і надію на краще завтра. Сміло наші селяне домагались орґанізації, а гостро виступали проти партій, отаманів, проти всякої кирини і руїнницького розбивання наших сил. Зокрема гострим протестом заявилось селянство проти комуністичних і соціялістичних партій, що на подобу грибів по дощі, зявились на передвиборчім жеровиску, щоб і там обездолений наш народ відірвати від Бога і церкви та кинути в тенети безвіря і моральної гнилі. Показавши тим апостолам тьми „рай“ на Україні і в Росії, наше селянство твердо стоїть при орґанізації, що боронить нашу віру і церков, наш народ і його права. Свідомі обовязку і відвічальности перед історією пішли наші тямущі селяне і міщане враз з незбаламученою інтеліґенцією минулої неділі до виборчої урни. Так само одною лавою підуть д. 11. березня до виборів, щоб вибрати на своїх представників людей гідних, чесних і характерних. Витреваймо відважно, як вірні сини Укр. Народу, на наших позиціях і дорогий нам жовто-синій прапор, за який стілько крови наших найкращих синів і братів пролялось, несім сміло вперід! А перемога наша певна! Бо йдемо в виборчу боротьбу не для особистих інтересів, але для оборони прав Божих і людських, для наших поколінь, для Українського Народу.

Всім нашим людям одно треба мати завсіди на тямці: орґанізованою силою все можна осягнути, а розбиттям нічого. — Не дармо то лучаться навіть німі сотворіння, як приміром, пчоли чи муравлі, щоб спільними силами знайти собі спосіб до життя. Тай велику правду містить в собі наука, яку дав вмираючи батько своїм синам, показуючи, що легко зломати одну, дві, і тд. різки березові, але трудно а то й неможливо хочби і зігнути цілу їх вязанку.

Тому і наша орґанізація прибрала собі назву Обєднання, бо єднає, орґанізує і лучить всі сили народу для праці і боротьби за право істнування і розвою укр. нації. Нема тут отже двох думок: куди йти? Йти з народом, через народ і для народу. Всі віддаймо свої голоси при виборах на листу Обєднання ч. 18. — Ярослав Чума, Берлин п. Броди.

Голос засланця.

Дуже часто в широких статтях нашої національної преси подавані суть відомости, які яскраво характеризують руїницьку роботу тих, що напастують „Просвіту“ її новий Виділ і п. Михайла Гулущинського, голову „Просвіти“, бажаючи захопити в свої руки керму тої так поважної твердині укр. народу на терені Сх. Галичини, бо моглиби ці славні Сель роби та їм подібні в цілою силою пари піти на услуги зґанґренованої Росії, впроваджуючи до народніх та середніх шкіл большевицький дух, та марксівський гимн — за що відзначені булиб медалями заслуги.

Всі ми народні учителі відірвані від корінння нашого народу, тут на засланню, болимо дуже, коли возьмемо до рук наш укр. часопис і з задержаним віддихом читаємо о тій безглуздній боротьбі тих киринників. Волося на голові підноситься з обурення на ту каїнову працю всіх тих, що забули хто вони такі, „чиї сини, яких батьків“. Люде, котрі в молодших літах виховувалися на творах Шевченка, сьогодні пішли за покликом чужих теорій, та засліплені йдуть в тому напрямі, хотя самі знають, що цілі ніколи не осягнуть. Тестамент Великого Борця за долю і волю нашого народу подоптали брудними ногами. Замісць єдности — творення одної міцної лави перед виборами до сойму і сенату, провадять руїнницьку працю на шкоду для себе самих і цілої нашої суспільности. Утертий у нас вже звороть: „Ми вже до нічого не доросли“ — і в цьому має своє правдиве застосовання.

І дійсно! Самі нічого оригінального створити не вміємо, нічим захопити нікого не потрафимо, ба навіть не вміємо наслідувати добрих діл, створених західними народами. Там інакше — інакше. І там кождий має свої погляди і свобідну думку, і там бувають міжпартійні сварки, але коли треба стати в обороні цілого народу, своєї батьківщини перед напастями чужих, як один стають до одної лінії — забувши тоді о своїх поглядах на мізерні партійні справи. А ми все однакові руїнники, про що пророчисто свідчить наша історія.

Ми любимо чужинців наслідувати, але лишень в тім, що для нас є шкідливе, непридатне, викинене поза скобки правди. У нас ділають якісь інстинкти — низчі почування, не любимо гармонії життя. Наш горизонт все вузонький і насліпо лазимо засапавшись за тими, що гарно усміхаються до нас, богато обцюють, попліскують по плечах, але ніколи нічого не роблять. Коли є одна реальна і користна ідея, допчемо її, бо любимо сензацію, любимо бруди.

Длятого всіх нас учителів, кинених за заробітком в глубину Польщі, пригноблює той розстрій, та киринна праця наших людців з під стягу всяких соціялістів і отаманів, котрі замісць єдности і спільних стремлінь цілого покривдженого народу в межах Польщі, волять бути чужими наємниками. Ми тут з заточення голосно відзиваємося до Вас, панове, котрі оплямлюєте національний стяг і горячо бажаємо скріплення на Рідній Землі національної думки. Схаменіться ви короткозорі, що за охлапи запродуєте себе і цілий свій нарід чужинцям! Зрозумійте, що волю і ліпшу долю осягнемо тоді, коли понад головами українського народу повівати ме гордо жовто-блакитний стяг і своїм голосним лопотом дасть знати Европі, що ми є Народом, а не етнографічною масою. Тому під стяг — символ дорогої нам вітчини. Хай голос наш не буде голосом на дикій пустині! Хай кличі знайдуть зрозуміння та впадуть на добру, урожайну почву, з котрої виросте один сильний народ, котрий має іще перед собою богато до поконання.

Лягайте і вставайте та приймніть собі стару правду: Згода будує — незгода руйнує.

Серафинецький.

Лемківщина горить.

Релігійна боротьба на Лемківщині з кождим днем набирає сили. Майже в кождім селі змагаєсь аґітація, яка вносить страшну ворожнечу між селян. Годі знати, як далеко поступила та аґітація здовж Карпат від заходу на схід, але відомо нам, що в грудні вже відбувся у Львові перший зїзд представників „православних“ громад, яких як хвалились промовці, було тоді 28.

Найновіще число офіціяльного орґану варшавського православного митрополита Діонізія (ч. 10 з 4/3) доносить, що в двох останніх місяцях (січень-лютий) перейшли на варшавське православіє отсі громади: Дошниця, Галбів, Язівє, Скальник, Брезова, Крампна, Кетань, Бортне — яслиського повіту; Мисцова, Жидівське, Тиханє і Гирова — коросненського повіту.

Досить того, що православна аґітація ведеться дуже енерґійно. Хто дав їй почин, про це ми писали. Нашим сусідам ходить о те, щоб кинути кість незгоди між Лемків, а коли кинули то зручною тактикою доводять до загострення стосунків — раз стосують поблажливість, раз репресії — відповідно до того, як наперід обдумана тактика вимагає. До того незорієнтована американська преса цей рух підпирає.

З сторони гр. кат. церк. влади на разі мало що зроблено, бо нема відповідних до цеї акції священиків. Минулого року випущено в світ всего 3 священиків з семинара цего року також ледви 5. Тай до такої акції треба людей досвідчених талановитих, а не новиків. Подібний рух пережили і закарпатські дієцезії, але там акцію взяв у свої руки енерґійний о. Решетило і нині там цей рух придушений не репресіями, але словом проповідника, що вміє грати на душах і серцях людських.

В ч. 7. краківського тижневики „Prawo Ludu“ парафяне Королевої руської і Бугуши оповістили свою криву, де подають причину свого переходу на православіє. Коли отже справа вже прилюдно трактується, сподіємось, що церковна влада прослідить подані там факти і як надужиття покажуться дійсними, усуне причини лиха. Очевидно в Королевій руській і Боуши вже за пізно на те, але ще не є пізно в инших селах перевести реформу.

Болячки села.

До числинних болячок нашого села належить також доріжня дерева. В камеральних лісах будівельне дерево є так дороге, що нині майже неможливо є селянинови побудовати собі хату. На це треба нині около 10 000 зл. Отже щоб виставити собі хату, треба хіба продати около 6 морґів поля. Чиж супроти тої дорожні будівельного матеріялу може кількаморґовий селянин вибудувати собі хату?

Там, де є державні ліси, безземельні селяни дещо з зароблено дерева вивозять на торг, щоб роздобути троха грошей на податок та обігнати ними найпильніщі потреби. Жидки, які мають по містах великі склади дерева, роблять доноси на тих людей до скарбових властей, що селяни не мають патентів на продаж дерева і не платять оборотового податку. Очевидно скарбова влада визначує оплати і кари, яких селяни не є в можности заплатити, бо є убогі.

Всі ті надужиття тепер треба збирати і предкладати їх нашій парляментарній репрезентації, щоб зробила з них відповідний ужиток в соймі і сенаті, який незадовго збереться. — **Селянин.**

Недоля еміґрантів.

Нужда приневолює наших людей шукати хліба на чужині. І вони то стають дуже часто жертвами визиску не лиш з боку несовісних аґентів але і деяких корабельних ліній. Тому наші селяни нехай маються на осторожности!

Всі українські еміґранти повинні звертатись о пораду у всіх еміґраційних справах до „Товариства Опіки над Українськими Еміґрантами“ у Львові, вул. Городецька ч. 95 і в засади не слухати ніяких аґентів, особливо жидівських. Вони, як нам доносять, чатують при залізничих двірцях на свої жертви і хапають у свої кігті наших людей.

Не вірити також ніяким бюрам корабельних ліній, якщо вони не є поручені нашим „Товариством Опіки над укр еміґрантами“. Такі бюра мусять мати українського урядовця, знаного нашому громадянству з солідности і який дає повну запоруку, що буде сумлінно і з серцем обслугувати наших людей. Домагатись також треба, щоб більші транспорти наших людей мали запевнену релігійну опіку та щоб в тій цілі їхали вони під опікою священика.

Констатуємо, що в Перемишлі є лінії корабельні, але в них нема ні одного нашого чоловіка. Такі бюра не можуть занятись нашими людьми, бо урядовці їх не розуміють потреб і бажань нашого селянина еміґранта. Радимо, доки відносини не поліпшаться, звертатись впрост до нашого Товариства еміґр. у Львові о пораду, а всі жалі на надужиття списувати і надсилати нам. Такі дописи мусять представляти вірно заподіяну кривду з наведенням свідків.

Просимо наших читачів, що виїхали в заморські краї, щоб повідомляли нашу редакцію, чи не заподіяно їм якої кривди в часі подорожі на кораблі.

Зокремо наших людей в Арґентині перестерігаємо перед фірмою Міслера, в Буенос Айрес. Так само треба оминати банк „The First National of Boston Bank“ в Буенос Айрес, бо урядовці цего банку обкрадають наших еміґрантів. Великих злодійств допустився також аґент Евген Ріттер в Буенос Айрес. Кревні і свояки повинні листовно повідомити про це своїх кревних в Арґентині і перестерігти їх перед цими фірмами, а також перед тими корабельними лініями, для яких працюють ці злодії.

Взагалі еміґраційна справа у нас дуже пекуча і треба нашому громадянству найскорше подбати, щоб укр. еміґрацію з Галичини, Волині, Полісся і Холмщини уняти в рами кріпкої орґанізації. Тому радо будемо містити дискусійні статті на цю тему.

Книжка і ґазета в родині.

Як то гарно є — бачити цілу родину при читанню, бачити чисту кімнату, шафу наповнену гарними книжками, а на столі найновійші числа ґазет. Як приємно дивитись, коли родичі з старшими дітьми читають, а менші оглядають образки, витинають їх з старих журналів та приліплюють в своїх книжочках.

Вже саме окруження впливає корисно на менших дітей. І їм цікаво знати, що то за чорні значки пописані по книжці. І вони собі вдають, що й вони теж читають. Саме те окруження примушує менших дітей вчитися. І як-же з таких дітей не сподіватися гарних людей, коли вони свій молодечий розум наповняють всім найкращим, ще з маленьку.

Дім без книжок не має доброї виховавчої сили. Хоть би як добре родичі вчили своїх дітей, то все-ж читання має своє значіння в доповнюванню тої науки. Де нема книжок, там діти мають нахил збувати свій час марницями.

Коли розглянемо розвій дитини, то побачимо, що перші пять років є підставою пізнійшого характеру. В тім то часі дитина наслідує родичів і всіх тих, що окружають її в вверхнім поведенню. З дальшим розвоєм дитина бачить недостачі в своїх родичах, тому шукає осіб, які-б в її очах були прикладом. Дитина знаходить тоді задоволення в казках, бо там є особи з гарними, майже надлюдськими прикметами, яких дитина не видить в дійсних людях. З часом і байки тратять своє значіння. Дитина розвивається з кождим роком і дивиться на світ більше розумом. І знов несвідомо шукає за гарними правдивими особами, яких можна наслідувати для свого розвою. В пізнійшім віці знаходить історію і життєписи славних людей. Життєпис головно відграє ролю в розвитку старшої дитини. Дитина читає охотно життєписи, уважає себе важкійшою і старається виконувати по змозі те, про що читає.

Коли родичі і ціле окруження є недостаточним і дитина не має відповідних книжок, до яких моглаби звернутися, розвій тої дитини не може бути опертий на добрих засадах. Така недостача виходить на некористь не лише самій дитині, але і цілій родині нераз. Часто буває, що такі діти дивляться на світ дуже цинічно.

Психольоґія доказує, що дитина потребує когось наслідувати. Тому, що характери в книжках є далеко гарнійші ніж в дійсности, пожаданим є давати дитині спромогу читати як найбільше.

Коли би родичі завели в своїм домі звичай читання, діти з маленьку привязалися-б до книжки і знайшлиби в ґім задоволення. Треба заохочувати дітей до читання ще з наймолодших літ.

Дім без книжок та як город без квіток, або ліс без пташок.

Дописи.

Віскомля, пов. Яворів. Старанням бл. п. о. Шамбеляна Телепа, побудовано в нашому селі величавий дім читальні „Просвіти“, яка під проводом о. Телепа і місцевого учителя п. Вальчика, розвивалася досить гарно. Війна як всюди так і в нас перервала культурно-освітну працю. На ганьбу і сором до нинька виділи читальняні не проявляють майже ніякої діяльности, Щож є причиною такого стану? Перша причина — то брак свідомих українських інтеліґентів, котрі сталиби душею читальняного виділу; друга причина — це утрата чотирох кімнат чит. дому, в котрих мешкають 2 родини, яких не можна усунути. Члени, котрі майже ніколи не платять членської вкладки, можуть користати з одної великої салі, в якій добре є улаштовувати вистави театр., забави з танцями (як то часто практикується), а не сидіти тепер зимою за столом і читати ґазету чи книжку. Село — дякувати Богу — не без інтеліґентів. Є їх кількох і то незалежні. Але вони не мають відваги, а радше охоти занятися читальнею, чи взагалі якоюсь працею громадянською. В селі тимчасом старці і молоді пють „соснівку“ як солодке молоко. Нема здається комори, чи пивниці, якої злодії не відвідалиб; трапилось навіть і таке, що і церкву злодії ограбили. Люде на загал національно дуже слабо освідомлені. Як-що свідомійший селянин збирає часом датки на „Рідну Школу“, то стрічається з такою відправою: „Я не посилаю дітий до якоїсь „Рідної Школи“. Доки не поясниться нашому чоловікови, що таке „Рідна Школа“, так довго не дасть він ані ґроша на ту школу. Уважаю, що Пов. Кружок „Рідної Школи“ в Яворові повинен висилати на село свого делеґата-інструктора, котрий освідомлювавби людий в таких і инших подібних справах. А вже конечним є, щоб місцеві інтеліґенти взялись до народної праці.

Війське, пов. Сянік. У нашім селі уладили делеґати листи ч. 1. д. 26 лютого віче. Саля гром. дому битком була наповнена людьми. Крім старших громадян явилася громадно і молодіж обох полів, бо на цей вечір була рівнож заповіджена проба місцевого аматорського гуртка. З початку гурток аматорський, який перше дістав від начальника громади салю на пробу, не хотів згодитися на віче, але по нараді відступили салю. По вибранню президії, розпочалося віче. Аґітатор листи ч. 1. зачав промову словами: „Niech żyje pan marszałek Piłsudzki“. Промовець бачучи делеґата з УНДО з Перемишля, не знав, як то кажуть на яку ступити. Вихвалюючи безпартійний бльок і діяльність Пілсудського, і хоча як важив свої слова, заки їх сказав, то всеж таки блюзнув таку дурницю, що з ласки Пілсудського впала на нас така „благодать“, як розділ ґрунтів між воєнних осадників та кольоністів. Делеґат „УНДА“ п. Евг. Домарадський, іронічно збиваючи всі виводи промовців листи ч. 1. зазначив, що всі польські посли одним миром мазані, до якої би партії не належали, всі вони будуть працювати в першій мірі в користь польського народу. Зазивом хай живе народна єдність, хай живе Укр. Нац. Дем. Обєднання, хай живе листа ч. 18. — закінчив промову, за що присутні нагородили його рясними оплесками. Опісля забрав голос ще і другий делеґат листи ч. 1. (третий сховався між жандармів в кутику, тому, що не мав відваги промовляти) і старався направити лихий настрій присутних, але це не вдалося. По промові місцевого о. пароха, вічевики приняли з ентузіязмом резолюції, що всі як оден віддадуть свої голоси на листу ч. 18. Вийшло проте з того таке, що листа ч. 1. зробила віче а листа ч. 18. ухвалила резолюцію. На закінчення відспівав присутний аматорський гурток пісню „О Україно, о люба Ненько“, і „Ой у лузі“. Кількох підпитих хрунів, намагалися аґітувати що за ч. 1 і ч. 20, за що дістали від свідомих громадян заслужену відправу. По вічу аматорський гурток відбув заповіджену пробу. — Михайло Ґінда, господар.

Жукотин, пов. Турка н/С. Наша молодіж не любить читальні, але за те піячив в коршмі та по весіллях. Також по весіллях піячить та бється до крови. От при кінци мясниць господар Іван Джеґженяк справляв весілле свому синови. Весілле було гучне тай горівка ллялася... Як попилися парубки, тоді Федьо Лахновський син Івана побив кулаком Ілька Рудия, а Николай Голотяк, син Олекси якимсь залізним знарядом так ударив по голові Павла Цебака, що відтяв йому вухо і зробив діру в голові на 2 цм. глубоку, а на 4 цм. широку. От як бавиться наша молодь! Ей хлопці схаменіться та не допускайтесь такої ганьби! Приходіть до нас до читальні — замісць піячити. — Читальник.

З Польщі і про Польщу

Польські комісії виборчі уневажнили виборчу листу Обєднання Ч. 18 в Ковлю і в Ряшеві, так що ті виборчі округи будуть позбавлені українських послів. Внесено вправді скаргу до найвищого адміністраційного трибуналу, але нема надії, щоб уневажнено вибори в тих округах. Уневажнено також і деякі польські листи. Але Поляки нічо через те не ґратять, бо лишались инші польські листи — отже Поляки таки вибрали своїх послів. За те Українці не мали змоги голосувати, бо не мали на кого. Ці уневажнення викликали також в польських ґазетах невдоволенне. І так „Nowy Dziennik“ з 24. II. 1928 ч. 55 про це пише так:

„Пятьприкметникове право голосовання знесене... Масове уневажнювання виборчих лист означає в дійсности скасованнє пятьприкметникового права голосовання. Навіть краківський „Czas“ пише, що та справа „зачинає прибирати форми політичного скандалу“. Також „Dziennik Polski“, братній орґан „Czasu“ пише: „Спираючись на обовязуючих засадах пятьприкметникового права голосовання, треба безоглядно скартати і напятнувати боязливе, підступне уневажненнє всіх лист. Напятнувати треба тим більше, що ця справа прибрала дійсно великанські розміри, щоби могли її оправдати дійсні формальні хиби складаних лист. В значній скількости випадків можна ствердити, що уневажненнє лист стоїть в якімсь дивнім стосунку з політичними переконаннями впливових членів окружних комісій. Не сміємо твердити, що діються під тим оглядом впрост надужиття. Але то є певне, що ті самі дрібні недомагання формальні, майже необхідні, коли ходить о збиранне соток підписів, трактовані є в кождій комісії інакше, раз з жичливим вибаченням, другий раз як злочин державної зради, позбавляючий тисячі горожан права голосовання. В той спосіб зноситься дійсно загальне голосованнє в цілім ряді округів і перехиляється шальки в хосен тої виборчої листи, якою опікується окружна комісія“.

Також „Robotnik“ невдоволений, що так масово уневажнено виборчі листи і пише:

„Ті всі складні комбінації з уневажнюванням лист обчислені є на пересвідченнє, що люди в Польщі — то боягузи, нікчемники, байдужне стадо овець. В тому обчисленню криється головна помилка. Уневажненнє листи УНДО не ліквідує українського націоналізму... Все вертаємо до прикладу про хоробу і термометер. То хіба малпа думала, що коли стовче термометр, поборе горячку...

Рівночасно всі неурядові польські ґазети нарікають, що теперішний уряд підпирає всіми способами листу пілсудчиків ч. 1. З цего приводу „Naprzód“ з 22/2 ч. 43 пише, так:

„Уряд робить вибори в спосіб, який не лиш ми на місци обсервуємо, але який зачинає також інтересувати заграницю. Подаємо голос „Берлінер Таґбляту“, котрий до польського уряду відноситься прихильно, а котрий пише: Урядовий бльок вносить до виборчої боротьби щось більше, як свою листу, а передовсім гроші і воєводів. Чим більше воєводи і старости є віддалені від Варшави, тим енерґічніще розвиваюьь виборчу аґітацію. В Польщі знають дуже добре, як робити вибори. Заступник премієра недавно виразно сказав воєводам, що уряд не хоче мати впливу на перебіг і вислід виборів. Одначе воєводи, як здається, зрозуміли Бартля на свій спосіб: знають вони знаменито способи, які вже за австрійських часів оплачувалися. Найблизча будучність покаже, чи студіювали вони також нинішний румунський виборчий закон.

Далі „Naprzód“ пише, що виборча камнанія в Польщі замордувала „санацію моральну“ (т. є. пілсудчину) як ідею:

„Ви, панове, хотіли вигнати чорта бальзебубом. Але бельздбуб ваші власні душі вхопив у свої кіггі. Ви — всі давні демократи, поступовці, вольнодумці забули лро стару правду: „Воскресається в під грому, не воскресається з під сорому“.

Так пишуть самі Поляки.

Ратуйте ваше здоровля!

Приймаю хворих, що їм наростають горби, (чайхотне запалення) і кривіють: стриж хребетня коліна, бедра, стопи, всілякий сустав, недоволодіню й параліж ніг у дітей і старих осіб!! та застосовую в оцих випадках спеціяльні лічничі ортопедичні апарати а на наростаючі горби і скривлення плеґей лічничі ґорсети-наплечники ортопедичні ріжних системів. — Для ампутованих ніг і рук зладжую в мойому заведенні протези (штучні руки і ноги) по німецькій і американській системі. Спеціяльністю мойого заведення є ортопедичні апарати, що вирівнюють всілякі здеформовання ніг і вакривають всякі каліцтва стіп.

Зголошення хворих приймає:

Ортопед-директор **РАПАПОРТ**

Спеціяльне лічничо-ортопедичне Заведення

від 9—1 год. і 3—7 попол.

Львів, вул. Красіцьких ч. 8.

УВАГА: Кождий хорий повинен **особисто** явитися в заведенню, а свій приїзд заповісти письмом або телеґрамою, аби довго не чекати на приняття.

Що чувати в світі?

РАДА СОЮЗУ НАРОДІВ розпочала свої наради в минулім тижні. На два тижні перед цими нарадами розпочала наради комісія для розброєння. Дотепер нічо мудрого вона не зробила і дипльомати переливають з пустого в порожне — а саме сваряться, чи треба державам насамперед забезпечитись перед війною а опісля розброїтись, чи навпаки — насамперед розброїтись і тим самим забезпечитись перед війною. Першу думку заступають Французи, другу — Німці. Французи не хотять розброїтись і тому домагаються забезпечення. Але це смішне. Бо і перед кимім забезпечуватись, коли Німеччина розброєна і не може іти війною на Францію. Отже коли треба забезпечати держави перед війною, то хіба ті, що є розброєні: т. є. Німеччина, Мадярщина, Болгарія і Австрія. Домаганнє Франції, щоби її узброєну забезпечувати перед розброєною Німеччиною, свідчить, що Франція не думає розброїтись та що женевські наради є про розброєнне звичайною комедією.

БОЛЬШЕВИКИ одним з найважніщих своїх завдань уважають боротьбу з релігією. Останнього року та боротьба трохи злагідніла. Мабуть тому, що большевики вели тоді переговори з московським патріярхом, щоб він признав большевицьку владу законною владою, що походить від Бога. Коли патріярх учинив це і візвав ціле духовенство до послуху большевицькій владі, утворили большевики знову „протирелігійний фронт“ і всіми силами стараються селянам і робітникам відбирати віру в Бога. Це завданнє взяли на себе товариства „безбожників“. Вони уладжують по вулицях міст „процесії безбожників“, що нагадують циркових блазнів, які деколи їздять чи ходять по вулицях, і роблять для цирку рекляму. В часі тих „процесій безбожників“ всякі блазни, перебрані по чудернацьки, удають святих або священиків і тим способом виставляють їх на сміх. Зогиджують так навіть Ісуса Христа. Та протирелігійна пропаґанда, яка заставляє сіти особливо на простий нарід, послугується також кінами і кінематоґрафічні вистави відбуваються на міських майданах і площах. Та ці всі протирелігійні блазенства викликують обуреннє серед населення і воно тим ревнійше горнеться до релігії. Тому большевики в останніх часах зачали з фабрик наганяти релігійних робітників. Тих робітників списують на окремих листах і їх не вільно приймати до роботи у всіх тих фабриках, які є під управою держави. Також переслідують большевики всякі релігійні секти. — В часі Різдва видали большевики величезні плякати з віршами, в яких висміваеться релігію. Також уладжувано концерти з протирелігійними піснями і деклямаціями. Але ця робота даремна, бо большевики ведуть боротьбу з невидимим противником. На ту пропаґанду далась зловити хіба зіпсута галайстра міська і сільські нероби і злодії. В глубині душі простолюд остав релігійний, а протирелігійних аґітаторів селяни проганяють буками, а в богатьох селах баптисти повбивали аґітаторів. Досить того, що село віднесло побіду над безбожниками, вони тепер можуть на аґітацію їздити хіба з жандармами. Дійшло до того, що навіть шкільні діти на вулицях висміваюсь не лиш безбожників, але навіть большевицького божка Леніна. — Як відомо, большевики завели новий календар. Але селяни не хотять цего календаря приняти в церкві і святкують по старому календареви. Так отже цего року Різдво святковано по містах по новому календареви, а по селах по старому. По містах мусіли приняти новий календар, бо большевики признали Різдво вільним від праці днем по фабриках але по новому календарі. А селяни святкують собі по старому календарі. Коли отже селянство не хоче покинути старого календаря, то більше як певне, що й церкви не покине. — Московські большевики святкували 10 літнє істнованнє червоної армії. З тої нагоди воєнний міністер Ворошілов видав маніфестаційний приказ до жовнірів, в якім сказано таке: Маємо тепер 40 машинових карабінів на 1 кільометер польської границі, підчас коли в часі війни р. 1920 мали ми лиш 11 маш. карабінів. Нині кожда дивізія має 325 маш. карабінів, а в царських часах було їх тільки 24 Також заступник військового міністра видав приказ, в якім сказано таке: Хвиля будучої великої війни зближається і її виминути не можна. Робітники і селяни будуть в тій війні від ніг до голови узброєні, Комуністична партія Леніна поведе їх до побіди.—Як видко—большевики балакучий народ. Говорять про війну, ніби і грозять, а їм самим терпне шкіра на саму згадку про війну.

НІМЕЧЧИНІ верзальським договором відібрано кольонії в Африці. Це уважає вона за велику кривду і домагається звороту кольоній. Анґлія вже від довшого часу скланялась

ІВАН ЗЕМЛЯК.

Помста закоханої бабки.

Хоч Параска Пандюриха й мала вже 50 років із гаком, але в селі Мотовилівці всі чудово знали, що вона не байдужа до Микити, якому теж було щось із 50 років.

Знали, і звісно кепкували з них, але тільки поза очі. При Микиті або при Парасці з пошани до їх похилого віку, звісне, ніхто не давав і натякнути.

І тільки хіба-що по пяному якийсь дядько запитає Микиту з лукавою посмішкою, яка виявляється не тільки в очах, а й переходить на кінчик носа й ховається там десь в усах:

— Звідкіля це ти, куме, галушки з грибами дістав?... Ти-ж удовець і живеш самотою...

— Баби принесли, — мукне Микита, ухиляючись, невиразно.

— Завіщо-ж вони тобі носять?

— Так... із ласки...

— Еге... гм... А звідкіль у тебе пшеничні пампушки на салі взялися?

— Дівчата принесли...

— Дівчата? Хм... Завіщо-ж вони тобі принесли? Ось мені не носять...

— Кажу-ж тобі: так, із ласки. Баби без того не можуть, щоб чогось не носити...

— Хе-хе!... І скаже таке, що... далебі!...

Не самі тільки присмаки, а й Микитів одяг мав на собі відзнаки Парашиної „ласки“. То новий плетений пасок на ньому зявивсь, то пишна червона стрічка на сорочці, а то й вишивана сорочка.

Тяглася оця сільська Ідилія невідомо скільки часу, і, нарешті, Микиті й Парасці обридло „ховатися“, вони порішили побратися.

— Так і знай, поставив Парасці умову Микита, — щоб половину ґрунту тобі діти дали, це — найперше діло. А то як ні, як третину чи-що, то не одружуся, хай воно сказиться! Хоч ти ще й того, а тільки пикою води не пити.

— Та добре, добре, — погодилась Параска.

Жила вона в одній хаті з своїм жонатим сином та дорослою дочкою. Вони знали про кохання своєї матери з Микитою, було їм від цього тяжко, і вони дуже зраділи, коли дізналися, що до них прийдуть свати.

Минуло кілька днів.

Призначеного вечера бабка Параска причепурилася, одягла нові черевики.

Сватів вона стріла з поклонами й запросила їх до столу.

Сільським звичаєм свати не відразу взялися до справи. Спершу поговорили про Китай, потім про Польщу, далі про Київ, і, нарешті, перекинувшись кількома фразами про Фастів, перейшли до мотовилівських справ. Тільки після цього свати заговорили про Микиту.

— Хороший чоловяга, статечний літній — це так, але він іще... ого.. го!... Ще не хрипить, як старий пес

— Так, я-ж сама знаю, що так — підтакувала Параска.

— А може пішла-б за нього заміж, — спитав один із сватів; — малаб чоловіка в господарстві.

— Що ти, що ти, у мене вже внуки, — манірилася Параска.

— Так що-ж тут такого? — одказав другий сват. — Була-б Микиті замість батька-матери, а своїм унукам бабкою. Доглядала-б Микити, щоб він не пустував...

Бабка Параска довго вагалася і тільки дуже кліпала очима.

Нарешті, вона згодилась.

Задоволені свати розчісували свої бороди, чекаючи на чарку.

— А ти-ж як, тітко Параско, — спитав один сват, — шлюб із Микитою братимеш, чи тільки в ЗАГСІ запишешся?

— Хай йому трясця, цьому самому ЗАГС-ові, — буркнула вона. Хіба я дурна, чи так собі...

На столі зявилося все, що тільки могла дати Параска. Зявився, звісно й самогон. Параска покликала сина, невістку, дочку, і всі почали „прикладатися“.

* * *

Вже другого дня між Параскою та її дітьми почалися сварки. Вона обявила їм про Микитові умови що до половини ґрунту, але ті й чути про це не хотіли. Вони приставали тільки на третину. А Параска то схлипувала, то лаяла їх, загрожуючи прокляттям.

— Радянська влада бога не визнає, — відповідали вони, — прокльони нічого не варті. Хоч як лайся, а на половину не підемо.

Параска йшла до Микити на переговори, але той не приставав на третину. Параска не знала, що й робити, і де-далі частіше загадково загрожувала синові і дочці:

— Добре мене будете памятати!

Сварився й Микита з Паращиним сином, але з цього теж нічого не виходило. Була вона й у сільраді, але там коротко сказали:

— Нам земельні аліменти не підсудні.

Улитине обличчя де-далі ставало лютіще, і вона вже менше батякала язиком.

Мунув іще тиждень.

Був темний зимовий вечір.

У Мотовилівці було тихо й порожньо. На шибках селянських хат плавали сльози й білили, скоро розтаючи, сніжники.

Раптом із під стріхи Пиндюрових спалахнув вогонь. А далі зайнялася стріха їхньої клуні.

Десь почувся крик:

— Ря-туйте!.. По-жежа!

То тут, то там на селі вили собаки, то тут, то там почали стукати фіртками.

Село сипнуло на вулицю. Селяни кинулися на пожежу з відрами води, вилами, сокирами. Навколо будівель Пиндюрових, які хутко горіли, палахкотів огонь, здіймався їдкий дим, стояв гомін.

Почали гасити пожежу. Паращин син кинувся був до клуні рятувати жито, та заразже й вискочив із відтіль.

— Гвалт! ратуйте! мати повісились, — вирячив він очи на сусідів. Кинулись до клуні сміливіщі, але вона вже була повна диму.

Спроби ввійти в середину були даремні. І хоч як старалися селяни відстояти хату й клуню, але вдіяти нічого не могли: рухоме й нерухоме майно Пиндюрових згоріло дощенту. Уже після пожежі знайшли обгорілий труп Параски.

Селяни довго не розходилися з пожарища. Вони довго балакали про те, як на цьому світі все швидко робиться: не вспіло ще розпочатися нове Паращине життя, як уже є й кінець. Не встиг іще Микита одружитися з Параскою, як вона вже повісилася.

А Микита чухав потилицю:

— Треба було приставати на „третину“.

(Прол. Правда).

Румунська анеґдота.

Князь Куца звиджував раз малу сільську вязницю. Директор мусів всіх своїх гостей, приблизно дванайцять неробів, переважно ошуканців, уставити в ряді і князь питається їх:

„Що ти наброїв?“

„Нічо, князю“.

„Так — а ти?“

„Нічо, присяйбо, що я нічого не наброїв“.

„Але, але!“

Відтак питається слідуючого:

„Оповідж мені, що ти наброїв“!

„Нічо“.

„А ти?“

„Я також невинний“.

Здовж цілого ряду не одержав він иншої відповіди. Вкінци приходить князь до послідного арештанта

„А чомуш ти тут?“

„Я вкрав, князю“.

„Ти вкрав?“

„Так, дві курки“.

„Щож ти тут робиш межи тими чесними людьми? Дивись, щобись пішов геть звідси мерзеннику!“

І він приказав директорови: „Викиньте сего чоловіка звідси сейчас“.

З німецького - І. К.

до того, щоб Німеччині віддати деякі кольонії, але Франція противилась тому, бо боялась, щоб Німеччина не скріпилась економічно богацтвами тих кольоній. Але останніми часами також Франція помякла. А саме в тих днях відбулись в Берліні наради між французькими і німецькими політиками в справі звороту Німеччині африканських кольоній. На чолі французьких політиків стоїть посол Лямері, приятель французького міністра закорд. справ Бріяна. На чолі німецьких політиків стоїть бувший ґубернатор африканських кольоній, Генрик Шне. Видко, що наради посунулися вже досить далеко, бо посол Лямері виїхав до Парижа, щоб зложити Бріянови справоздане.

В АНҐЛІЇ не втихає справа державного секретарія Ґреґорія, який грав при помочі своєї любки на знижку французького франка. Парляментарна комісія слідча викрила, що Ґреґорі програв 20 міліонів франків. Був він в змові ще з двома високими урядовцями. Вийшло також на верх, що Ґреґорі сфальшував лист Зіновєва. Тому б. премієр Мекдональд зажадав, щоб справу Ґреґорія ще раз обговорено в парляменті. Але Ґреґорі втік з жінкою з Льондону.

РУМУНІЯ вислала недавно свого міністра Пітулєску, щоб шукав грошей. Був він в Римі, Берліні, Парижі і Лондоні. Всюди кланявся, просив, обіцяв по циганськи. Йому теж відповідали масними словами, але ніхто грошей не хоче дати, бо Румунія довжник непевний. Причиною цего є те, що справа Бесарабії не полагоджена і чи скорше чи пізніще прийде до війни за цей край. Отже ніхто не хоче на непевне грошей вичити. Тай одно Французи запитали міністра Пітулєску, чи Румунія заплатить царські довги, які припадають на неї за те, що взяла Бесарабію. Але Румуни, так як большевики, гроші зичилиби, але віддавати не хотять. Також жидівські банкирі відмовили грошей, кажучи, що Румунія уладжує жидівські погроми.

В ЮГОСЛОВЯНСЬКІМ соймі прийшло до великого скандалу, бо посли билися як уличники. До цего прийшло так: Хлопська партія внесла інтерпеляцію до міністра внутрішних справ, що він думає зробити, щоб поліція не катувала людей в поліційнім арешті в Білгороді. На цю інтерпеляцію відповідав міністер і заявив, що не є правдою, неначеб поліція катувала людей. Його промову переривав посол Степан Радіч. Це так подразнило послів, які теперішний уряд підпирають, що вони кинулись на Радіча і його товаришів і через довший час взаїмно обкладали себе кулаками. Президент перервав засідання, а розюшених послів ледви вдалось розділити. За це виключено Радіча з трех засідань сойму. Але посли хлопської партії на знак, що вони стоять за Радічем і солідаризується з ним, також не явилися на засіданнях через три дні.

В ГРЕЦІЇ відбувається процес проти диктатора Пангалюса. Історія його процесу така: Коли Греки скинули з престола короля, настав у них республиканський лад т. є кождий хотів бути королем і робив, як йому подобалось. Через те Греція опинилась над берегом пропасти. Щоби ратувати край від загибелі, виступив тоді ґенерал Пангальос і проголосив себе диктатором. Позамикав хабарників і киринників і завів порядок в державі: військо мусіло бути послушне офіцерам, селянам обнижив податки, урядникам дав приказ справедливо відноситись до населення і тд. Тому проти него бунтувались всякі киринники, бо він взяв їх в руки. Але нинішні Греки — це галайстра. Дуже скоро між ними киринники знайшли послух і от вони, під проводом иншого ґенерала Кондиліса, повалили Пангальоса і замкнули його до вязниці на острові Крета. Там сидів він близько два роки. Теперішний уряд боявся засудити Пангальоса на смерть, бо не був певний, як довго він буде мати владу. А тим часом настав республиканський лад, себто вернули ті часи, які були перед Пангальосом. Нелад всюди, хабарство в урядах, не субординація в війську і тд. От тепер нарід зачав тужити за Пангальосом. Всюди уладжувано віча, на яких ставлено домагання, щоб Пангальоса випустити на волю, а як уряд має що проти него, то нехай поставить його перед суд. Найострійше домагались цего мешканці острова Крети. Вони навіть хотіли силою дістатись до вязниці і увільнити диктатора. А з кретійцями нема жарту, бо це завадіяки: високі як дуби, сильні як медведі і тому, горе тому на кого вони возьмуть око... Грецький уряд змяк. Мусів поставити Пангальоса перед суд. Закидає він йому отакі речи: 1. що нарушив конституцію; 2 що завів кару смерти для дефравдантів. І от тепер буде Пангальос за це відповідати. Не є Пангальос без гріха, бо на світі праведників тепер нема. Він сам сказав перед судом: Кождий чоловік може зблудити і кождий уряд. І я робив блуди, які тепер по досвіді не робивбим. Та найбільшою хибою Пангальоса було те, що мав дурну жінку. Як він став диктатором, то дурній бабі уроїлось, що вона буде коронуватися як византійська (грецька) цісарева. Вже й замовила собі була в Парижі сукні до коронації. А коли Пангальоса арештовано, то внесла скаргу проти него, домагаючись розводу. Отсе одно осмішує Пангальоса в тім процесі, що був за мягкий супроти дурної жінки.

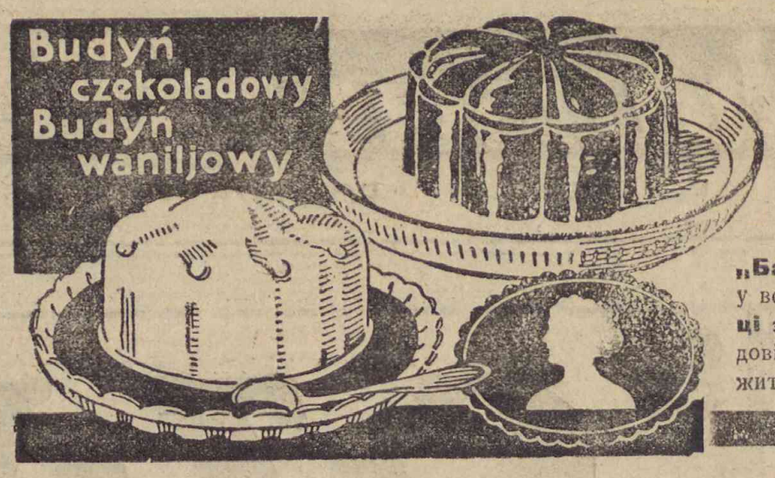

Міродатні знавці

відживлювання людскости говорять, що мішана пожива є найвідповіднійшою коли кілька разів на тиждень є малі порції мяса, щоденно богато ярин і овочів, а потім мучні потрави на молоці. Безсумнівним бажанням кождого є, аби мучні потрави були як найбільше ріжнородні. Під тим оглядом приходять кождому з помічю **будиньові порошки Дра Еткера,** котрі легко і швидко можна зробити при ужиттю молока. Дають вони поживні і смачні десерові дання **Д-ра Еткера будиньовий порошок,** як також порошок до печива **„Бакін", ванилевий цукор, мучка „Ґустін"** і т. п. дістати можна завдяки великому попиту завсігди свіжий у всіх склепах. Богато **нових і цінних** вказівок до печення знайдете **в новій кольорово ілюстрованій книжці з приписами Еткера,** виданнє F котру можна одержати за 40 сот. в кождім склепі. З тої же книжки можна довідатись докладно о чудеснім **апараті до печення „Чародію"**, на котрім при малім вогни можна печи, смажити і готувати.

Др. Авґуст Еткер, Олива.

ВИБОРИ в Перемищині.

В перемиськім окрузі листа обєднання здобула 22 882 голосів і послом вибраний Др В. Загайкевич. Листа соціялістично-робітничого бльоку, здобула 20.017 голосів і послом вибраний В. Зубрицький; москвофіли 12 419 — не здобули мандату. Польські партії здобули 4 мандати.

Так отже в перемиськім окрузі здобули Українці два мандати — замісць трех. А булиб здобули три мандати, якби не розбиттє українських голосів. Це повинно бути для нас наукою при виборах до сенату і отсе ми ще раз пригадуємо українським виборцям, що побіда української листи буде запевнена лишень тоді, як що всі українські виборці підуть одною лавою до виборів і віддадуть свої голоси на листу Обєднання ч 18.

Вибори в краю.

Місто Львів. Вибрано двох жидів і двох поляків. Українська листа ч. 18. одержала 10.392 голосів. Так отже Українцям бракувало 2500 голосів, щоб добули мандат. Зазначити треба, що УПП (українська партія праці, якої є органами є „Рада" і „Праця") виставили свою окрему листу ч 26 у Львові проти листи „Обєднання" ч. 18. Листа ч. 26 одержала **6 голосів.** Виставлено її, щоб розбивати національний фронт. Але львівські Українці голосували солідарно на ч. 18

Округ Львів: Листа ч, 18 здобула 3 мандати. Вибрані: Др Дмитро Левицький, Лещинський Іван, Лянґ Фердинад (німецький мандат). Тому що Др Д. Левицький зречеться мандату (він вийде з листи державної) то послом буде Кохан Володимир господар з села Тудорковичі.

Округ Тернопіль: Листа ч. 18. здобула 5 мандатів. Вибрані: о. прал. Куницький, Др Степан Баран, Іван Заваликут, Кунько Андрій, господар з Чернелева руського, пов. Тернопіль, Яворський Олекса з Підгаєць.

Округ Золочів. Листа 18 здобула 4 мандати. Вибрані: Целевич Володимир, Вислоцький Олександер господар з Лешнева, о. Др. Пелліх, Кузик Степан.

Округ Станиславів: Листа ч. 18 здобула 2 мандати. Вибрані: Галущинський Михайло, Паліїв Дмитро.

Округ Стрий. Листа ч. 18 здобула 4 мандати. Вибрані: Др Куровець Іван, Луцький Остап, Великанович Дмитро, Блажкевич Іван.

Округ Самбір. Листа ч. 18 здобула 2 мандати. Вибрані: Тершаковець Гринько, господар з Якимчиць пов. Рудки, Др Біляк Степан з Городка.

Округ Перемишль. Листа ч. 18 здобула 1 мандат. Вибраний: Др Володимир Загайкевич.

Так отже листа Українського Національно-Демократичного Обєднання здобула 20 мандатів на терені Сх. Галичини. Оден мандат припав Німцям.

Сельроби-правиця (листа ч. 8) здобула 15 мандатів, Сельроб-лівиця (листа ч. 19) 4 мандати.

Соціялістичний селянсько-робітничий бльок здобув 9 мандатів. Вибрані: Округ Тернопіль: Др Дмитро Лялика. Округ Станиславів: Др Лев Бачинський, Петро Шекерик-Доників, Клим Стефанів Округ Самбір: Микола Роґуцький Округ Перемишль: Волод. Зубрицький. (Решта мандатів цего бльоку на Волині).

На Волині листа Обєднання здобула 2 мандати, соц. радикали 3 мандати, сельроби 5 мандатів. Взагалі на Волині замісць 14 Українців через те, що голоси були розбиті, а листу ч. 18 в окрузі Ковель уневажнено.

Польські партії здобули листи ч. 1 (лісудчики) 104 мандати, листа ч. 2 (польські соціялісти) 51 мандатів, листа ч. 3 (Визволення) 30 мандатів, листа ч 7 (народна робітнича партія) 8 мандатів, листа ч. 10 стронництво хлопске) 21 мандатів, листа ч. 12 (хлопське стронництво радикальне) 1 мандат, листа ч. 13 комувісти) 5 мандатів, листа ч. 14 (звйонзек хлопскі Стапінського) 3 мандати, листа ч 18 (бльок національних меншостей) 46 мандатів, листа ч. 24 (вшехполяки) 30 мандатів, листа ч. 25 (пяст) 28 мандатів. Листа ч. 30 (католицька унія) 2 мандати. Решту 12 мандатів здобули листи льокальні.

Польські ґазети з одушевленнєм пишуть про погром Українців в Сх. Галичині. Поляки здобули тут 23 мандати — о оден мандат менше, як в р. 1922.

До того довело у нас розбиттє і сварня о мандати. Це нехай буде научкою для виборів сенатських. Всі голоси українські повинні тут впасти на листу ч. 18, бо лиш ця листа дає надію Українцям вибрати своїх сенаторів в такім числі, яке нам належиться!

ЗА ПОПЕРЕДНІМ НАДІСЛАННЯМ **2·50 зол.** висилаємо ПОРТРЕТИ
Т. ШЕВЧЕНКА
або **І. ФРАНКА**
АРТИСТИЧНО ТКАНІ на ШОВКУ.
А. МАҐУРА, Угнів (Uhnów).

Всячина.

З кінцем цего місяця кінчиться передплата за перший квартал. Тому висилаємо з нинішним числом чеки і просимо наших передплатників, щоб до кінця місяця надіслали передплату до кінця року **7 зл.**, на піврік **5 зл. 50 сот.**, на квартал 3 зл.

В великій салі „Укр. Бесіди" відслонено в суботу дня 3. березня ц. р. портрет бл. п. Дра Т. Кормоша в присутности численно зібраного громадянства. Відслоненнє портрету попередила промова п. проф. Гози, а по відслоненню „Перем. Боян" відспівав „Ой Морозе, Морозеньку"...

В Ланах пов. Станиславів арештовано свідомого Левандовського. Це арештованнє стоїть в звязи з промовою його на вічу хлібоїдів, в якій він картав цих запроданців.

Подається до відомости, нашим читачам і хорим, що Пан **Дир. Рапапорт** — ортопед, котрий мешкає у Львові, Красіцких ч. 8, є дуже добрим спеціялістом, має богато дипльомів і узнання професорів університету, як також богато подяк від ріжних вилічених від каліцтва і пропуклини людей, тому радимо хорим поспішитися за порадою до того заведення, бо весною та літом буде великий рух пацієнтів і треба буде довго чекати на свою чергу.

Від 55 літ вироблюваний Реґенератор И. Машевського одиноке, правдиве, відмолоджуюче молоко до волосся, не фарбує — а привертає сивому волоссю натуральну первісну краску поручає **Аптика і Дроґерія під „Звіздою" вул. Францішканська ч. 24 в Перемишлі.** Постійно впливає безліч замовлень з провінції, котрі полагоджується відворотною почтою.

Новинки

ЧУДО НАУКИ І ТЕХНІКИ. При помочи науки і техніки дійшли люди вже до того що можуть на віддаль говорити і фотоґрафувати. Тепер доконано нового відкриття, яке називається „телевізія". Що це таке? Телевія значить по нашому далекобаченнє. Отже оден американський інжінер видумав машину, при помочи якої можна бачити, що діється в віддаленню тисячів кільометрів. Коли отже хтось сяде собі при такім апараті в Коломиї, то може бачити, що діється на вулиці в Київі, Парижі, Берліні і тд. Цей апарат називається „електричним оком" і можна через него бачити на віддаль 10.000 кільометрів. Коли цей винахід увійде в ужитте, то він буде великим добродійством для людей. Передовсім не можливим буде вести війну так, як дотепер велося, бо при помочі апарату можна буде бачити, що робить неприятельське військо поза фронтом і з якої сторони приготовляється вдарити.

До чого доводить незгода в родині, це бачимо на отсих подіях: В селі Пруси коло Самбора Йосиф Крик жив в незгоді і ненависти зі своєю жінкою. Оноді жінка сокирою вбила його на смерть. — В Калішу жінка грабара православного цвинтара Вахоленки сварилась зі своєю дорослою донькою. В часі сварки зелізним баняком так вдарила дівчину, що пукла їй чашка і дівчина померла.

ПІДПАЛ. В Добрій коло Ярослава 75-літний Василь Козар з пімсти підпалив обійстє Дмитра Міци. Згоріла хата і стайня з худобою вартости кільканайцять тисячів. В огни згорів і сам палій Козар, бо постановив поповнити самовбійство в огні.

ДОБІР ЖІНОК У РІЖНИХ НАРОДІВ. Хінці перестерігають молодців, щоби не женилися з такими дівчатами, які були злими доньками. Будуть вони також лихими жінками. Японці кажуть: „Не бери дівчини, що є плоха, часто перебирається і не любить ладу в хаті". Словяни кажуть: „Бери жінку з сусідства, бо її знаєш, а від свах держись здалека". Литовці кажуть: „Красою своєї жінки не загрієшся, ані не вберешся". Москалі кажуть: „Як женишся з найстаршою донькою, дивися тоді, яким є її отець і мати; як береш другу доньку, дивися, якою є старша її сестра". А знову Араби кажуть так: „Хто жениться з гарною жінкою, той мусить продати хату, бо її зруйнує". Кождий майже нарід набрав переконання, що краса захоплює мужчину найбільше, але любов, яка кермується тільки красою, скоро минає.

ДИВОГЛЯД. На острові Йола, що належить до Філіпін, уродився недавно такий дивогляд, що має ледви сім місяців а важить 140 фунтів. Апетит у нього так великий, що нараз їсть 10 фунтів рижу. Щоби перенести його від колиски до стола, потреба двох людей. Нічо дивного, що тубильці застрашені так дивною обжорою в людськім тілі, уважають дитину за божка і складають йому всілякі дарунки. Це перший оказ в історії світа такого виродка о незвичайній вазі і такім апетиті.

ПЯТНАЙЦЯТЬ ЛІТ ГОРИТЬ. З копальні земного вугля коло Чіти, на Сибірі, вибухла 1912 року пожежа. Робітники повитягали з копальні машини, а вогонь лишили. Він горить під землею досі і знищив за 15 літ 60 міліонів тон вугля. Тому пять літ позагикали всі отвори, що ведуть до копальні, і здавалося, що тим способом здуситься пожежу. Тимчасом недавно завалився залізнодорожний шлях на просторі 30 метрів, а зпід землі вибух дим і огочь як з вулькану. Показалося, що огонь горів безнастанно 15 літ; знищив величезну жилу вугля на просторі трьох кільометрів і дістався до залізничого шляху. Тепер гашення цеї підземної пожежі буде коштувати 300.000 рублів, отже двайцять разів більше, ніж коштувалоб перед 15 роками.

НАЙБІЛЬШИЙ ЛАДУНОК ГОРІВКИ. До канадійської пристані Квебек прибув корабель з найбільшим ладунком горівки. А саме привіз він 100.000 скринь, в яких було 1,250.000 фляшок горівки. Тому що в деяких частях Канади є законом заведена прогібіція (т. є. не вільно горівки фабрикувати, привозити і продавати), а корабель хотів цю горівку незаконним способом виладувати, канадійський уряд велів цілий цей ладунок кинути до моря.

ЯК МНОЖАТЬСЯ БЛОХИ? Ніхто й не повіривби, як страшно скоро множаться блохи. Самичка зносить у шпарах підлоги а найбільше у вогких місцях до 800 яєчок, з яких до шістьох ночей виляжуться безногі личинки. Ці білі личинки перемінюються до 14 днів у кукли обсновані. За дальших чотирнацять днів вилазять уже правдиві блохи, здібні мучити нас і звірята. Коли скажемо, що з тих виляглих буде половина самців, то друге покоління може вже нарахувати 320.000 блох, трете 128 міліонів, а четверте аж 51 міліярдів. Ще більше ніж блохи множаться мшиці. Славний Реомір вирахував, що за 4—6 неділь свого життя мшиця може знести не менше як 5,904.000 яєчок. Обраховано також, що одна-одинока мшиця може мати цілий квінтіліон потомків. Годлей завдав собі праці і обрахував таке, що колиб усі мшиці вилізли з яєчок, то їх десяте покоління важило би стільки само, скільки важить — пятьсот міліонів людей!

400 ЦИГАНІВ УТОПИЛОСЬ. На Сибірі є озеро, що зветься „Кровавим", бо богато людий знайшло в ньому смерть. Недавно замешкала тут громада циганів і справила гучне весілле. Забавляючись, яких 400 осіб сіло на 65 саний і пустились в ночі по леді на другий бік озера. На нещастє на самій середині лід заломився і одні сани за другими впадали у воду. Коні гнали з таким розгоном, що годі було їх спинити, лід ломився все ширше і в кількох хвилях всі цигани з саньми і кіньми пішли на дно. З цілої циганської громади не виратувалась ні одна особа.

АСТРОНОМІЧНЕ ДИВО. З Лондону прийшли вістки про важне відкриття: Два англійські астрономи обчислили із найбільшою точністю, що земля починається крутити щораз поволіще і що прийде день, коли вона зовсім зупиниться Від 1870 р. вона стала поволіщою на пів хвилини на добу. Що це значить? Те, що наша доба, 24 години, є довша як 24 години наших батьків. 30 секунд невеличкий час для одиниці але для людства великанський розмір! За 150.000 літ цих 30 секунд зїсть зовсім 24 години і земля стане непорушною. Таким робом мрії про вічний вік землі щезають! Ми вже знаємо, як довго істнуватиме наша земна куля і за який час мусить вона довершити все те, що задумали люди. Чим хутше будуть крутитися люди і чим довшим буде їх день, тим коротшим буде хід тої, що своїм рухом усе оживляє і дає почин усьому життю! Розвиток усього звязаний із рухом довкола землі А коли вона спиниться, смерть усьому. 150.000 літ має всього перед собою чоловік, щоби придумати спосіб, чи не можна вводити в рух землю власною силою!

ПЕС УРАТУВАВ ЖИТТЄ ЧОЛОВІКА. Звісно, що пес, кінь і слонь є найрозумніщими звірятами. От що доносять українсько-американські ґазети про второпність пса: Фармер І. Кларк з Вадени, переходячи через залізничий тор впав на шини непритомний наслідком серцевої недуги. З ним були дві собаки, яких він виховав з малих щенюків. Одна сіла біля свого пана і вважала, щоб йому що не сталося, а друга собака побігла по залізничих шинах в ту сторону, з якої міг надійти поїзд. Дійсно поїзд надїздив і пес почав бігти проти нього шинами і завзято брехати. Перед самою машиною відскочив набік і далі біг що сил біля неї, так що накінець машиніст подумав, що це щось незвичайне і звільнив скорість поїзду, поки не побачив у віддалі чоловіка на шинах. Тоді здержав поїзд зовсім і хворого забрали до вагону та відвезли зі собаками до найблищої стації, де передали в шпиталь. Кларк прийшов в шпитали зовсім до себе і тепер ще краще піклується собаками, які вратували йому життя.

Памятайте про „Рідну Школу"!

КОНЯКИ ВІСКА **Winkelhausen** РУМИ АРАКИ

ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE WINKELHAUSEN. TOW. AKC. STAROGARD - POMORZE. ZAŁ. 1846.

Осторожно при закупні мила. Як доносять віденські ґазети — цілий ряд осіб, а особливо діти і жінки дістали хоробливу висипку на лиці і руках при ужиттю нового мало знаного мила. Поліційні доходження доказали, що фабрикація сего мила відбувалась потайки. З голосною реклямою кинено на ринок безвартостевий фабрикат з домішкою шкідливих складових частей. Радимо аби наші господині при виборі і купні мила звертали спеціяльну увагу з якої фабрики походить мило і відмовляли приняття невідомих фабрикатів. На щастя маємо в нашім краю ряд ріжнородних мил, котрі заслугують на повне довірря і узнане. Між иншими звертаємо нині увагу на знане і славне віддавна мило зі Львами C-Z-W. Се мило виробляється в новочасній і взірцево урядженій фабриці в Катовицях, істнуючій від 1867 року, то значить від 61 р. Се мило є ґварантовано чисте, містить багато товщу є лагідне і змиває скоро і певно кождий бруд, дуже ощадне в ужитю і то все при своїй дешевости. Ґарний і практичний формат, приємний запах, густа і мягка піна, доповнюють прикмети мила зі Львами C-Z-W. Цілком спокійно можемо щиро порадити се мило нашим читачам. Хто не мав нагоди пізнати се мило, хай спробує. Найближчий склеп має на складі мило CZW. Переконані, що наші господині иншого мила вже не будуть уживати.

НОВІ КНИЖКИ.

Володимир Лопушанський. У споминайчному вирі. Повість. „Сурма" Львів 1927. — стор. 218,8°. — Дивна річ, що величні й траґічні події нашого національного зриву досі ще не відбились голосніщим відгомоном у нашому письменстві. Крім поодиноких збірок поезій і кількох поем, невеличкої кількости нарисів та оповідань і дуже нечисленних споминів, яких збиранням та видаванням так дуже ревно займається видавництво „Червона Калина", нема в нас нічого більшого на цю тему. І тому тим більше зацікавлення викликує в нас твір нового автора як перша повість із часу визвольних воєн. В. Лопушанський не зачеркнув собі в цій повісти широких меж, не спокусився на те, щоби нам дати повну картину певної доби з часів 1917–1921 на чисто історичному підкладі. Нема в нього ні історичних боїв, нема теж образу перетворювання цілого суспільства в національно-визвольному напрямку. Автор поклав собі за ціль підійти до траґедії наших визвольних змагань, точніще кажучи — траґедії Галичан — борців за волю України, з чисто чуттевої, психольоґічної сторінки і потребував начеркнути переживання велико-українського села в звязку з переживаннями Галичанина, учасника УГА. — Війна з большевиками, головний тягар боротьби спав на Галичан, що останками сил змагаються з ворогом. Гурток галицьких стрільців веде молоденький четар, що падає в бою смертельно ранений. Його ратує дідусь-лісничий і переносить до своєї хати, де його гарна внучка Віра палко закохується в молодого героя й пильно доглядає його в недузі. До села входять Денікінці, що ловлять одного повстанця, а потім зчиняють у селі криваву різню селян, яка швидко після цього перемінюється в погром їхнього війська селянами На зміну Денікінцям приходять большевики. Червоні завойовники нічим не ріжняться від царських. Ті самі бешкети в селі, вбивання селян і священика, одним словом погром укр. села. На обрію являються знова укр. повстанці, що ведуть безпощадну війну з червоними ватагами. Та сили їх нерівні, бо повстанців мало, а крім цього вони не вміють гуртуватися в більші відділи. І вкінці мусять вони підлягти ворожому напорові. Герой-Галичанин є німим свідком усіх цих подій, він хворий і переживає через те страшну траґедію душ, яка ще степенується в його любови до Вірочки. Приходить третий акт крівавої траґедії — це наступ на Україну Поляків. Втративши підчас крівавих подій усі найближчі собі особи, герой піддається тузі за вітчиною й вертає з гуртом полонених військових Галичан, до Галичини з розпукою в серці, але і з незломним завзяттям працювати дальше. — В своїй повісти старався автор виявити певного рода оріґінальність. Найперш щодо форми: автор бажає дати подекуди поезію в прозі, часом навіть цбає про ритміку стилю, речення короткі, уривчасті, повно окликів, замовчань. Описовий елемент заступає часто ліризмом, одначе цей ліризм подекуди перебільшений, в наслідок чого маємо враження надмірної сентиментальности, особливо там, де змальовує автор любов героя. Дещо з цього можна пояснити безпосередністю переживань авторських тим більш, що поодинокі картини з визвольної війни вийшли яскраво й вдатно в суперечности до цілої повісти, якої уклад має поважні недостачі. Понад усім одначе домінує в повісти національно-патріотична тенденція і з цього боку повість заслугує на признання і на загальне поширення.

Ґен. Всеволод Петрів: **„СПОМИНИ" з часів української революції (1917—1921) частина І. до Берестейського миру** Львів 1927 вид. „Червона Калина" стор. 180. — Перед нами знова дуже цікава книжка про великі події на Україні в рр. 1917–21, яка збогатить нашу мемуаристичну літературу, а для будучого історика буде цінним жерелом. Автор висше згаданої книжки, активний полковник російського ґенерального штабу, оповідає як знавець військових і воєнних справ, тому і єго оповідане має о много більшу вартість. Сего є впрочім свідомий і сам автор, коли пише: „Думаємо, що наша праця допоможе майбутньому українському історикови до висвітлення богатьох подій..." (стор. 4). При писанню руководиться автор дуже благородним мотивом, не хоче, щоби память про великі діла пішла в забутте. „І в імя тих страждань й крови, в імя заповітів на майбутнє для ріднього народу, не можуть ще живі тілом й духом учасники великих днів не закріпити цього минулого, не можуть не залишити виразних слідів по собі й правдиво змальованого перебігу подій минулої героїчної доби" (стор. 3). — Ось чому взявся автор писати спомини. Частина І обіймає події від перших проявів українізації в 7. туркестанській дивізії яка була розташована між Німаном та Березиною і при якій служив автор, аж до утечі Центральної Ради до Житомира. Цей процес українізації армії, який автор представив дуже інтересно, робить книжку дуже цікавою і цінною, бо про се дотеперішні мемуаристи дуже мало згадували. Опис походу українських частин з далекого німецько-російського фронту України читається як найцікавійша повість. — Та тут, а особливо в Київі, дізнав автор розчаровання, бо побачив велике безголове. Муравйов наступає на Київ, а український полк ім. Сагайдачного „держить строгий нейтралітет"!! По залишенню Київа слідував відворот на Житомир. При сій нагоді подає автор дуже цікаві факти про поведенне мешканців сих сіл, через які довелось авторові переходити. З напруженнєм треба очікувати появи двох дальших частин „Споминів".

Надіслане.

ПОДЯКА.

До Вп. Юліяна Рапапорта — Ортопедиста у Львові отсим посвідчаю, що я терпів кільканайцять літ на пропуклину, котра мені дуже докучала і справляла великі болі, так що був завсігди наражений на небезпечний для життя скрут кишок, а коли порадили мені операцію я удався до ВПана о поміч і спорядження для моєї пропуклини спеціяльного рупторувого бандажа. І дійсно одержав від Пана добре і доцільно зроблений пропуклиновий бандаж, а по фаховім заложенню Паном того бандажа впрост віджив і чуюся цілком здоровим і безпечним в ході і виконуванню моїх службових обовязків, за що складаю щиру подяку як також за щире старання і працю коло моєї пропуклини і може ВПан в інтересі здоровля инших подібно терплячих мою отсю подяку опублікувати, Праця ВПана була для мене фаховою, старанною і дуже сумлінною. **Львів, дня 15/X 1927, Доктор Маврици Морґенрот,** суддя окружного суду.

НЕЗВИЧАЙНІ ПРИКМЕТИ

C-Z-W

MYDŁO Z LWAMI

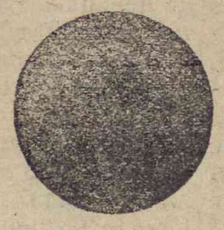

1. Гарний, великий і практичний формат.
2. Приємний, тревалий відсвіжуючий запах.
3. Богате в товщ, чисте і лагідне.
4. Густа і мягка піна.
5. Незвичайна сила чищення.
6. Найбільша видатність, ощадність і дешевість

„FOSFOR"
ФАБРИКА ШТУЧНИХ НАВОЗІВ
LWÓW
PLAC MARJACKI 6/7¹ Telefon 44-48

СУПЕРФОСФАТИ: кістні і фосфорово-азотові, МІНЕРАЛЬНІ і амонякальні,
РЕФОРМФОСФАТИ: кістні і мінеральні від 18 до 26% P_2O_5 !!!
ТОМАСИНИ: „Колюмета" — „ЗВІЗДА" і инші краєві і заграничні
СОЛІ поташові і КАІНІТ — АЗОТНЯК — САЛІТРА (ХОЖОВСЬКА) амонові,
САЛІТРА хілійська — СІРЧАН амоновий
Вапно навозове палене і мелене (97% CaO) — Вапно будівляне.
ФОСФОРИТИ палені і мелені (CaO і розп. P_2O_5
Достава ваґоново і деталічно по фабр. цінах і на найвигіднійших услівях кредитових.

ПАНА ✝ ХИДА
по блаженної памяти
Т. Г. ШЕВЧЕНКУ
Заходом Відділу Українського Центрального Комітету Еміґрантів в Перемишлі, 11. березня б. р. о 6 год. вечера, в місцевій православній церкві при вул. Міцкевича ч. 44., в роковини смерти Великого Українського Поета і борця за кращу долю України — Тараса Григоровича Шевченка, буде відправлена урочиста панахида, на яку запрошує всіх Українців і всіх вірних. - КОМІТЕТ.

БЕЗПЛАТНО
висилаємо кождому цінник на: полотна, простирала, постіль, рушники, обруси, готове білля, колдри, капи і тд.
Продаж деталічна — Ціни фабричні.
На провінції цінник необхідним дорогоказом при закупні. Оказія також і для відпродавців. Адрес:
Tkalnia Krajowa Łódź, Aleja 1 Maja 45.

Спеціяліст всіх недуг жіночих та акушер
б. лікар клін. в Берліні та Дрезні
Др. А. РАЙФ
Перемишль
Водна 2 (ріг Ринку). Телеф. 450

Др. Михайло Кос
лікар очей (окуліст) ординує в Перемишлі, вул. Міцкевича 11. (в почтовім будинку).

ЖАДАЙТЕ І УЖИВАЙТЕ
одиноку найліпшу і своєрідну
ПАСТУ ДО ОБУВИ
ЕЛЄҐАНТ
О. Левицької і Ски.
Львів, Кордецького 51.

ЖАДАЙТЕ
у всіх кооперативах
МИЛА
Кооперативної Фабрики
„ЦЕНТРОСОЮЗ"

Рік залож. 1842. — 85 рік істнування.
ОКРУЖНА АПТИКА Ґ. ШАНЦЕРА
давніш Шварца
Маґістер М. ЛЯВФЕР
Перемишль, ул. Францішканська 5.
напроти костела ОО. Францішканів.

350 вартісних предметів за 15 злп. 95 сот.
висилаємо на листовне замовлення комплет предметів, з яких найважніщі є: 1) 1 мужеський швайцарський ніклевий годинник з добрим ходом, 2) 1 позолочений ланцюшок до годинника, 3) 1 загранична бритва марки Solingen, 4) 1 пензель до голення з добрим волосям, 5) 1 мищинка до голення, 6) 3 великі мужеські хусточки, 7) 1 пара мужеських ґумових підвязок із добрим замком, 8) 1 комплет спинок до передів сорочки, 9) 1 шовковий крават, 10) 1 сталевий сцизорик, 11) 1 кишеневий гребінь з покривалом, 12) 1 щіточка до зубів, 13) 1 пара шовкових зарукавників, 14) 1 пара спинок з амер. золота, 15) 1 кишеневе зеркальце і ще 335 предметів, які є потрібні кожньому чоловікові в кожній хаті, як н. пр. доміно, варцаби, нитки і т. т. д.
Цілий цей комплет висилаємо лише за 15 зол. 95 сот. Такий сам комплет у лучшій якости L. — 18 зол. 75 сот., у ґатунку N. — 21 зол. 95 с. і 24 зол. 50 сот. Висилаємо без ніякого завдатку. Платиться при відборі. За опаковання й пересилку платить покупець. !! БЕЗ РИЗИКА !! Комплет, який не подобається приймаємо з поворотом і звертаємо готівку.
Polskie Źródło, Warszawa Nalewki Nr. 23. u.

Дешево і на вигідних умовинах заплати!
БУДІВЕЛЬНИЙ МАТЕРІЯЛ:
цемент, ґіпс, гашене і тверде вапно, палена дахівка, дахова папа ізоляційна і т. п. до набуття в фірмі
„БУДУЛЕЦЬ"
Перемишль, ул. Коперніка 25
тел. ч. 407.

ГРОБІВЦІ і ПАМЯТНИКИ
виконує
найтаньше і найсолідніше
Александер Круль
Перемишль, вул. Словацького.

Спробуй а переконаєшся!!
„Фосфоліна" до швидкого тучення свинь „Фосфоліна"
побуджує апетит, зміцнює кости і протягом короткого часу прибуває на вазі подвійно. Почтова пачка 4½ кґ. — 9 зол. висилає за післяплатою
В. Ґ. Мушинський, Перемишль, Францішканська 2.
МАЛИЙ ВИДАТОК — КОРИСТЬ ПОДВІЙНА!

Заризикуй 15 ґрошів
на картку почтову і зажадай
МУЖЕСЬКИЙ ГОДИННИК ЗА 7·95 зол.
під гаслом: „Мінімальний зиск, а великий оборот" висилаємо **мужеський годинник кишиневий** швайцарський з добрим ходом тільки за **7 зл. 95 ґр.** В ліпшім ґатунку В **10 зл. 50 гр.** — Ґатунок С. **13 зл. 25 ґр.** Годинник знаної марки **„Moser"** на камінних **18 зл. 50 ґр.** Ґатунок L. **20 зл. 50** ґр. Мужеський і дамський — ручний **12 зл. 95 ґр.**, в ліпшім ґатунку **14 зл 50** ґр. Будильник **округлий** ніклевий **12 зл. 50** ґр. і **14 зл. 50** ґр. З двома дзінками знаної фірми **„Beker" 15 зл. 50 ґр.**
Увага: До кождого годинника додаємо ланцюшок або шовковий пасочок **даром.** Задатку непотрібно. — Платиться при відборі. — За опаковання і пересилку платить купуючий.
Без ризика. **Без ризика.**
В разі, коли не сподобається звертаємо гроші.
Polska Konkurencja, Warszawa, Gęsia 1 u.

Сталу екзистенцію!!
Високу провізію!!
Досягнуть рухливі заступники через відвідини приватної клієнтелі.
Зголошення посилати:
PAUL BERGER WIEN II.
Praterstr. 13. Lloydhof.

ДРОҐЕРІЯ і ПЕРФУМЕРІЯ
МАҐІСТРА М. ЛЯВФЕРА
ПЕРЕМИШЛЬ,
Міцкевича 2 (побіч двірця колієвого).

Анґлійський матеріял на убрання „КАРО"
за 3 метри 17 зол. 85 сот.
На письменне замовлення висилаємо 3 метри знаного матеріялу на убрання „Каро" на ціле мужеське убрання у всіх кольорах за 17 зол. 85 сот. — Той сам товар в ґатунку В за 4 метри 21 зол. 75 сот. Ґат. С. 25 з. 50 с. Ґат. D 29 з. 60 с. Задатку непотрібно. Платиться при відборі. За опаковання і пересилку платить купуючий.
Без ризика! Коли товар **Без ризика!** не подобається, приймаємо з поворотом і звертаємо гроші. Докладні замовлення адресувати:
„Polskie Źródło" Відділ мануфактурний
Warszawa Nalewki l. 23. u.

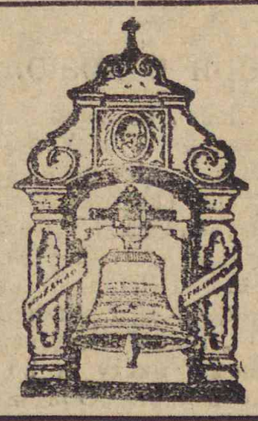

УВАГА
Не купуйте дзвонів по чужих фірмах, котрі Вас використовують, а в додатку дають Вам дзвони з лихої криці.
Найкращі, найтреваліщі, а крім того гармонійні і мельодійні дзвони дістанеться лише
в одинокій українській ліярні дзвонів
Михайла Брилинського
у Львові - Замарстинів ул. св. Михайла ч. 14.

Чи Ви є вже членом „Просвіти"? Як ні, то впишіться зараз і поможіть побороти темноту!

Видавець і відвічальний редактор: Степан Навроцький

З друкарні Кнолера і Сина в Перемишлі.